

man ville gaa bort fra det, skal jeg ikke græmme mig derover.

Endelig sagde det ærede Medlem for Svendborg Amts 4de Valgkreds, at i Jylland fik man flere Førstepremier, fordi man dels havde saa mange Skuer og dels flere Racer, baade jydsk og rødt Kvæg o. s. v. Ja, naturligvis, hvis man absolut uddeler første Præmie, skønt der ikke er noget Dyr kvalificeret dertil, kan man faa flere, naar der er flere Skuer. Men den Regel tror jeg ikke er bleven anvendt, i hvert Tilfælde ikke der, hvor jeg har haft den Ære at være medbestemmende, thi der have vi kun uddelt første Præmie, naar der fandtes Individier, der vare værdige dertil, ikke blot fordi det var de bedste af dem, der vare mødte op. Men jeg maa tillade mig at oplyse det ærede Medlem om, at selv om man ikke paa Fyn har to forskellige Kvægracer, have de som bekendt flere Hesteracer, og saa kan man komme til at uddele Førstepremier til jydsk Heste, til blandede Heste, de saakaldte Køreheste, Hannoveranere eller Oldenborgere og til Frederiksborgere eller forædlede Heste. Hvorvidt man uddeler Førstepremier, har jeg ikke undersøgt, men man kunde godt gøre det indenfor de forskellige Racer. Det vil ogsaa ses — siden jeg omtaler dette Spørgsmaal —, at der er gjort den Henstilling i Anledning af en eventuel Revision af Husdyrloven, at man burde komme bort fra, hvad man har paa Sjælland, de mange forskellige Blandingsracer indenfor Hesteavl. Det er meget formaalstjenligt, at netop dette Forslag er kommet fra en Sjællænder i Kommissionen, og jeg vil derfor antage, at det har større Sandsynlighed for at gaa igennem. I hvert Fald kunne vi Jyder, som gennem en lang Aarrække have arbejdet for at faa en ren Race, ikke have noget imod, at en eventuel Revision af Loven kommer til at gaa i den Retning.

Under Hensyn til de Udtalelser, som ere faldne fra forskellige ærede Medlemmer, har jeg nærmest faaet det Indtryk, at man har set paa Tingene ligesom jeg. Det danske Landbrug vil gerne være med til at foretage Besparselser, og nu skal det altsaa vise sig, om man vil tage Hensyn til den Henstilling, Mindretallet har gjort, det skulde glæde mig. Efter de Udtalelser, som ere faldne, har Ministeren været fuldt berettiget til at komme med et saadant Forslag, og nu faa vi at se, hvorledes det vil komme til at se ud, efter at det har været behandlet i et Udvalg. Hertil skal jeg indskrænke mig.

Leth-Espensen: Jeg kan ganske slutte mig til de sidste Bemærkninger af det ærede Medlem, der nu talte, nemlig, at Landbrugsministeren har været fuldt berettiget til at fremkomme med det foreliggende Lovforslag. Han har ikke alene været berettiget, men jeg synes næsten, han har været forpligtet dertil, efter at Landbrugets egne Folk ere staaede op den ene efter den anden og have fortalt, hvor inderligt de ønskede, at der blev skaaet bort netop af Landbrugets Bevillinger. I dette Spørgsmaal er jeg imidlertid ikke enig med Forslaget og altsaa heller ikke med den ærede Landbrugsminister. Det er derfor, jeg har ønsket Ordet, idet jeg ellers plejer at støtte den Side, hvor han staar. Det gør jeg med saa meget mere god Villie, som jeg er ganske enig med den højtærede Landbrugsminister i hans Syn paa de økonomiske Spørgsmaal, og jeg har absolut ikke hørt til dem, som have misbilliget hans Udtalelser paa forskellige Steder. Jeg synes, de have passet ret godt til Situationen, og at der har været noget Skaberi iblandt, naar man har gjort saa store Ophævelser over dem.

Men i det foreliggende Spørgsmaal er jeg ikke helt enig med ham. Jeg staar nærmere op til det Standpunkt, som det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. T. Nielsen) og det ærede Medlem fra Søndervinge (Rasmus Hansen) indtage, nemlig, at skulle vi have en stærk Reduktion af Landbrugets Bevillinger, maa vi forlange, at der ogsaa foretages Reduktioner i Bevillingerne til andre Erhverv. Jeg ser paa disse Landbrugsbevillinger ikke alene rent sagligt. I saa Henseende indrømmer jeg, at Formen maaske kan være mindre heldig i visse Henseender, hvad jeg dog ikke skal komme saa meget ind paa. Men der er for mig en Hovedside ved disse Bevillinger, og det er, at de staa som en Slags Landbrugsbeskyttelse, som en Understøttelse, Samfundet giver Landbruget. Og ser man saadan paa dem, maa man, inden en almindelig Reduktion foregaar, se lidt paa, hvordan Samfundet staar til det øvrige arbejdende Samfund her i Landet.

Jeg inddeler i saa Henseende det arbejdende Samfund i 4 Slags beskyttede Mennesker, altsaa svarende til 4 Former, hvorunder Samfundet beskytter den enkelte. Ved Beskyttelse forstaar jeg nemlig kun det, at den enkelte eller en enkelt Samfunds-klasse faar en Fordel paa det øvrige Samfunds Bekostning. Lad mig indskyde, at jeg ved Beskyttelse tænker meget lidt paa